

MONTREĀLAS
LATVIEŠU
TRĪSVIENĪBAS
EV.-LUT. DRAUDZE

DRAUDZES ZIŅAS

63. gada gājums * 2015. gada ZIEMA-PAVASARIS * NR. 1

**ŠAJĀ
NUMURĀ
LASIET:**

※
Dieva puzzle

※
**LELBĀL
Gana raksts**

※
**LELBA
priekšnieka
sveiciens**

※
**ZIEMSVĒTKU
PASAKA**

※
**Draudzes
kalendārs**

"Paceliet, vārti, savas sijas, un paslejiēties, mūžsenās durvis, lai nāk godības Ķēniņš"

Ps. 24:9

+++++

Šajās senā Psalmā rindās izteiktas tautu ilgas - sastapties ar Dievu, izprast patiesību un saprast pašiem sevi.

Nesen lasīju kāda Latvijas pareizticīgā pārdomas, cik viņam ļoti nepatīk Ziemsvētku laikā sakāpinātā žurnālistu interese par garīgumu. - Pēkšņi katrā lielākajā avīzē vai žurnālā parādās intervijas ar mācītājiem un pārdomas par Ziemsvētku svētku saturu, lai pēc tam uz daudziem mēnešiem iestātos "klusums".

Viņam nepatika, ka šī žurnālistu interese par ticības lietām ir tāda.. sezonāla.

Man gribējās iebilst pret šādu negatīvismu un teikt, cik labi ir tas, ja cilvēki vēl vispār meklē garīgumu. Cik labi, ka žurnālistiem vēl interesē šī tēma, jo es zinu, ka, ja kādam izdosies šajos svētkos sastapties ar Kungu, ja šie svētki kaut vai mazliet liks pārdomāt savu dzīvi un Kristus mazulī ieraudzīt Dieva mīlestības atspulgu, tad joprojām ir vērts. Ir vērts stāstīt un rādīt cilvēkiem patiesā prieka avotu un censties viņus tam tuvināt.

Nesen izlasīju šādu man nezināma autora stāstu. Iespējams tas ir paties notikums.

Kādam vīram bija dēliņš, kuru viņš ļoti mīlēja. Katru brīvo brīdi pēc darba vīrs pavadīja kopā ar dēlu - taču vienu vakaru sagādījās tā, ka darbu bija tik daudz, ka tos vajadzēja pabeigt mājās.

„Ko darīt ar puisīti”, - domāja vīrs. „Viņš taču ir pieradis, ka, atnākot mājās, mēs visu darām kopā. Jāizdomā viņam kāda nodarbošanās, kamēr strādāšu”, nolēma vīrs, un, palūkojies apkārt, ieraudzīja žurnālu, kuram uz vāka bija pasaules karte. Viņš izgriezta

karti, saplēsa to mazos gabaliņos, un iebēra sev kabatā.

„Paskaties, ko tev atnesu”, pārnācis mājās, puisītīm teica tēvs: „Es pats tev izgatavoju puzzle! Mēģini to salikt, bet es tikmēr pabeigšu savus darbus!”

Pēc nepilnas stundas puisēns atnāca pie tēva. „Saliku!” viņš priecīgs teica.

„Tik ātri”, brīnījās vīrs. „Kā tas iespējams?”

„Nu redzi, tēt - tai kartei otrā pusē bija cilvēka seja. Es saliku to cilvēku, un tad jau arī pasaule nostājās savās vietās.”

Ja padomājam par Ziemsvētku dziļāko būtību - Kristus piedzima šajā pasaulē, lai palīdzētu salikt kopā cilvēku, lai tam pasaule nostājas savā vietā...

Vai mums ir arī savs stāsts, kā Dievs mūs saliek kopā? Tas Ziemsvētkos ir jānosvin!

Tāpēc joprojām ir vērts sludināt, svinēt un meklēt sev, un palīdzēt citiem atrast prieku patiesajā Ziemsvētku saturā.

Lai priecīgi svētki un Kristus miers ikvienam Jaunajā Gadā!

mācītājs Gundars

GANA RAKSTS

2014. gada Kristus piedzimšanas svētkos, ievadot anno Domini 2015

*Saka liecinieks: "Jā, es nāku drīz."
"Āmen (tiesām), nāc, Kungs Jēzu!"
Jāņa atklāsmes grāmatas 22:20*

Mīļās māsas, mīlie brāļi Kristū, pēdējā no manis rakstāmā Gana rakstā, lai mūs vada šie vārdi no pēdējās Bībeles grāmatas – Jāņa atklāsmes beigām: "Jā, es nāku drīz." "Āmen, nāc, Kungs Jēzu!" Kurš ir minētais liecinieks, kas drīz sola nākt? Pats Dievs, Jēzus, jeb kāds Viņa sūtnis? To pārdomājot, varam ievērot, cik daudzveidīgi Dievs jau ir nācis šajā pasaulē: ar Savu mīlestību, ar Savu Vārdu, un it īpaši, Savā Dēlā Jēzū Kristū.

Ziemassvētki ir svētki par godu Viņa nākšanai, Viņa iemiesošanās brīnumam. Un reizē svētki, kas ne tikai vien atskatās senā pagātnē, bet kuros atskan apsolījums nākotnei. Apsolījums Dieva nākšanai pilnībā, godībā. Apsolījums, ka pirmkristiešu lūgšana "Maranātā" – Nāci, Kungs! – tiek uzklautāta.

Atskatoties uz aizvadīto gadu – un pie manis: reizē atskatoties uz aizvadītiem 21 gadiem – gribas pateikties par daudziem brīžiem, kuros Dieva nākšanu pie mums varējām izjust: dievkalpojumā, pie Svētā Vakarēdiena, bet arī patiesības, draudzības un prieka brīžos mūsu saimē. Stāvot pie archibīskapa prof. Teodora Grīnberga granīta kapakmeņa Esslingenas Plīnsavas kapsētā, pārlasu tur iekalto liecību no 1. Jāņa vēstules 4:16: "Dievs ir mīlestība, un kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā, un Dievs Viņā." Tik tuvu mums var būt Dievs, tik tuvs ir ceļš Viņa nākšanai. Un tomēr vēl ir spriedze ar nakti ap mums, ar tālēm, kas mūs šķir, ar pārpratumiem, vainu, grēku, sāpēm, nāvi. Vēl ir tik daudz iemeslu, lai no sirds lūgtu:

"Nāc, Kungs Jēzu!" Nāci manā dzīvē, nāci mūsu draudzē un Baznīcā, nāci un pārvērt pēc Tava prāta šo pasauli, lai tā kļūtu par Tavu valstību.

Kad Dievs nāk, Viņš arī mūs saved kopā. Kā konkrētu liecību Dieva vienojošam spēkam ar prieku un dziļu pateicību minu mūsu Baznīcas ieiešanu luterāņu un anglikāņu baznīcu Porvo kopienā, kas tika svinīgi parakstīta 2014. gada 19. septembrī Yorkā, Anglijā. Būt Dievā pilnīgi vienotiem, ar visām praktiskām konsekvencēm, piemēram, baznīcu locekļiem un darbiniekiem, vai arī telpu lietošanā, tas ir kaut kas brīnišķīgs un svētīgs. Un vēl vienu lielu Dieva klātbūtnes svētību esam saņēmuši aizvadītajā gadā: es domāju - mūsu Baznīcas bīskapa/es vēlēšanas. Lai Dievs ar mūsu Baznīcas turpmākās archibīskapes kalpošanu ienāk mūsu Baznīcā arvien par jaunu, arvien gaišāk un skaistāk! Svētīga jau bijusi vēlēšanu gaita – dzīvā interese draudzēs, pāri par 95% balsstiesīgo piedalīšanās, pārliecinošais vairākums. Īsti kristīgā veidā izšķiroša nav bijusi ne ārējā dzīves vieta, ne dzimums, un cik jauki, ka vēlēšanas nemaz nav traucējušas mūsu kopību: nedz mūsu sadarbību vēlēšanu laikā, nedz kopējo darbu turpmāk!

Abi ar manu kundzi Veru novēlam Jums Kristus piedzimšanas svētkos un 2015. gadā, lai Dievs patiesi ienāktu

LELBĀL Arhibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis

tieši Jūsu personīgajā dzīvē un vidē, un padarītu Jūs reizē arvien atvērtākus Viņa nākšanai.

Pirmais ir Viņa klātbūtne, Viņa apsolījums: "Es nāku drīz." Ziemssvētku gaismā jau saredzēsīm Viņa gaismu. Un atsaucoties uz Viņa Vārdā doto apsolījumu, kristībās savienotu ar mūsu dzīvi, droši lūgsim mūsu Tēvu debesīs: lai nāc Tava valstība, Tavs Svētais Gars līdz ar visām Gara dāvanām (Gal 5:22-23).

Tad mēs piedzīvosim līdzībās jau tagad un reiz pilnībā: "Ko Jūs vien lūgsit Manā Vārdā, to Es darīšu!"

(J 14:13-14). Centīsimies turēt tīru mūsu dvēseles spoguļi, lai tajā varētu iespīdēt Dieva gaisma, un tāds lai būtu mūsu dzīves dialogs ar Dievu.

+ *Elmārs Ernsts Rozītis*
LELBĀL archibīskaps

LELBA pārvaldes priekšnieka Gunāra Lazdiņa sveiciens

***“Un piepeši tur pie eņģeļa
bija debespulku draudze;
tie slavēja Dievu un sacīja
“Gods Dievam augstībā,
un miers virs zemes,
un cilvēkiem labs prāts”***

Lūkas ev.2:13-14

Sinoptiķu prognozes rāda, ka šī gada ziema būs gana sniegota. Daudzi no mums esam jau piedzīvojuši agro ziemu, baltā sniegā tērptu. Pasaule tiešām ģērbjas jaunā apģērbā. Un varbūt tā arī Ziemassvētki mūs vēlas sagaidīt ar stāstu par jaunpiedzimušo bērnu, notikumu, kurš ik reizi spēj izmainīt mūsu sirdis, darīt tās baltas, apģērbt jaunās sajūtās. Un, ja mēs to pieņemam, šis notikums palīdzēs mums arvien vairāk līdzināties tam ideālam, par kuru tik ļoti sapņojam savās sirdīs.

Daudz vēsturiskas maiņas ir notikušas mūsu baznīcā. Ar prieku un lielām iecerēm esam ievēlējuši mūsu jauno archibīskapi Laumu Zuševicu. LELBA ir izraudzījusi savu jauno priekšnieku, un draudzes vērš skatus uz nākotni, ar pozitīvu noskaņu sagaidot un dodot svētību mūsu darbam.

Bet šoreiz vēlos dalīties ar Jums Ziemassvētku priekā, gaismā un cerībā, ar stāstu, par kādu stingru valdnieku, kurš lūdza saviem priesteriem un gudrajiem parādīt viņam Dievu tā, lai viņš to varētu ieraudzīt. Gudra-

Jaunievlētais LELBA priekšnieks Gunārs Lazdiņš

jiem nebija pa spēkam izpildīt bagātnieka vēlmi. Taču kāds gans, kurš tobrīd atgriezās uz lauka, piedāvāja paveikt šo priesteriem un gudrajiem uzdoto uzdevumu.

No gana teiktā karalis saprata, ka nevienam nav gana redzīgās acis, lai redzētu Dievu. Tomēr kungs gribēja vismaz uzzināt, ko Dievs dara. «Lai uz šo tavu jautājumu varētu atbildēt, mums jāapmainās ar apģērbu,» sacīja gans. Lēnām, tomēr ziņkārības dzīts, karalis piekrita. Viņš atdeva savas karaļa drēbes ganam un pats ietērpās vienkāršajā nabadzīga cilvēka apģērbā. Šai brīdī viņš saņēma atbildi: «Tieši to dara Dievs!» Tā tiešām ir, jo Dieva Dēls, kas ir patiess Dievs no patiesa Dieva, atteicās no sava dievišķā spožuma. Kā aplicina apustulis Pāvils: «Kas, Dieva veidā būdams, neuzskatīja par laupījumu līdzināties Dievam. Viņš pazemojās, kļūdams

paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei.» (Fil. 2:6-8)

Tieši to Dievs izdarīja Ziemassvētkos caur Jēzus piedzimšanu. Viņš uzņēma sevī to, kas bija mūsu, lai mēs varētu saņemt to, kas piederēja Viņam, tādā veidā kļūstot līdzīgi Dievam.

Ziemassvētkos, kurus drīz svinēsim, varēsim ne tikai apmainīties ar dāvanām, bet arī nomainīt apģērbu. Savā nesavtībā Kungs mums dāvā savu apģērbu. Dieva tērpis ir mīlestība. Ziemassvētkos mūsu Kungs mums pārpilnībā dāvā savu mīlestību. Jēzus ir šīs mīlestības redzamā zīme.

Šajos Ziemassvētkos visiem novēlu vairāk izvērtēt to, ko un kā mēs darām, kļūstot atbildīgākiem pret sevi un savu dzīvi, vairāk atpūsties Dievā, nevis krenķēties un stresot un paralizēt savu dzīvi ar nevardzīgu steigu, vairāk priecāties par to, ko Dievs, nevis pasaule, mums visiem dod, un vairāk tiekties pēc pašattīstības un pašizaugsmes, nevis citu nosodišanas, lai arī cik grūti dažkārt tas būtu.

Esam aicināti būt baznīca ar svētku apģērbu, Jēzus Kristus apģērbu!!!

Lai Dievs tas Kungs, šajos Ziemassvētkos palīdz mums saskatīt to pārpilnību, kuru Viņš ielicis katra rokās.

Sveicinu visus LELBA locekļus, amata brāļus un māsas, darbiniekus un Dieva lūdzējus un novēlu Dieva svētību jaunajā 2015.gadā!

*LELBA priekšnieks,
prāvests Gunārs Lazdiņš*

ZIEMSVĒTKU PASAKA

Vīņš šodien tur sēdēja un skatījās pa logu. Aizkari bija tie paši. Jau pa gabalu bija redzams, ka ūdeni tie sen nav jutuši.

Mājas logus rotāja Ziemsvētkiem par godu pielikti aizkari ar zvaigznēm un rūķiem, radot svētku noskaņu arī garāmgājējiem. Vienīgi tā vecā vīrieša logā nebija ne miņas no Ziemassvētku noskaņas.

Gaidot autobusu, Grēta tur stāvēja un lūkojās logos, un šis pelēkais logs sāka traucēt viņas svētku noskaņojumu. Viņa centās sev iestāstīt, ka tā bija tikai skaistuma izjūta, kas tika traucēta, raugoties uz netīrajiem aizkariem, jo Ziemsvētku laikā visam vajadzēja tīrībā mirdzēt un laistīties.

Taisnību sakot, tas Grētu kaitināja jau sen, kad viņa bija skatījusies uz logu, gaidot autobusu.

Vienmēr viņš tur bija sēdējis! Un vienmēr izskatījās tik vientuļš. Daudzreiz viņa bija mēģinājusi neskatīties uz logu. Un tomēr viņa skatījās. It kā viņai kāds liktu pārbaudīt, vai viņš tur sēž.

Sniga lielām pārslām. Bija auksts, un viņa mīņājās no vienas kājas uz otru.

Vai autobuss nevarētu nākt ātrāk? Ziemassvētku puķe, ko viņa bija nopirkusi, kaut gan iesaiņota vairākos papīros, nepanesa aukstumu. Viņa bija izvēlējusies visskaistāko. Viņa taču to dāvinās draudzes mācītājam.

Šovakar bija Ziemsvētku sarīkojums. "Tas būs lieliski —

satikt baznīcā savus draugus un nogaršot to, ko katrs būs pagatavojis svētku galdam." Beidzot nāca autobuss. Kāpjot iekšā, viņa uzmeta negribīgu skatu vecā vīra logam. Viņš joprojām tur sēdēja.

Baznīcā Grētai pietrūka īstas svētku noskaņas līdz brīdim, kad viņa kopā ar draugiem dziedāja senās, labi pazīstamās Ziemsvētku dziesmas.

Pie galda visi daudz runāja un skanēja smieklī. Grēta kļuva domīga un reizēm pat nedzirdēja, ko citi viņai teica. Tas nebija viņai raksturīgi.

Kad pienāca brīdis lūgšanai, visi lūdza, lai Dievs ir klāt un svētī tos cilvēkus, kas šajos svētkos jūtas vientuļi.

Grēta nelūdza kopā ar visiem. Viņa jūta, ka Dievs uzrunā viņu, bet negribēja klausīties. Viņa negribēja iet pie vecā vīra. Ir taču citi veidi, kā Dievs varēja viņu stiprināt — bez Grētas piedalīšanās.

Pienāca laiks kafijai un piparkūkām. Grēta tā īsti nemaz nepagaršoja sanestos gardumus. Viņa joprojām cīnījās pati ar sevi un Dievu.

Kāpēc tieši man būtu jāiet pie vecā vīra? Varbūt viņš domās, ka gribu kaut ko nozagt? Pēdējā laikā cilvēki bija kļuvuši bailīgāki, jo avīzes daudz rakstīja par dažādiem noziegumiem.

Kad izskanēja pēdējais Ziemsvētku korālis, Grēta bija pieņēmusi lēmumu. Lai kā, bet ar Dieva palīdzību viņa apmeklēs šo veco vīru logā. Tas notiks tieši Ziemsvētku vakarā.

Ziemsvētku puķi viņa gluži vienkārši bija aizmirsusi atdot mācītājam. Varbūt tāpēc, ka bija kāds, kam tā bija vairāk vajadzīga. Mācītājs tik un tā bija saņēmis vairākas.

Pienāca Ziemsvētku vakars. Grēta devās uz autobusa pieturu tāpat kā neskaitāmas reizes pirms tam. Šoreiz tomēr sirds sitās priecīgākā, bet tajā pašā laikā nemierīgākā ritmā. Maisiņā viņa nesa kafiju un pašceptas piparkūkas.

Ar skatienu viņa meklēja vecā vīra logu. Pie loga karājās aizkari, kā tie droši vien bija karājušies pēdējos gadus, un nekas nebija mainījies, izņemot pašu svarīgāko. Vecā vīra tur nebija.

"Varbūt viņam ir kaut kas īpašs darāms Ziemsvētku vakarā," domāja Grēta. "Droši vien viņš sev gatavo kādu gardu svētku maltīti. Varbūt viņš aizbraucis pie draugiem svinēt svētkus?"

Mazliet bailīgi, bet tomēr noteiktiem soļiem iegāja mājā. Grēta piezvanīja pie durvīm, kur pēc viņas aprēķina vajadzēja būt vecā vīra dzīvoklim.

► turpinājums 5. lpp.

Pasaka

► turpinājums no 4. lpp

lekšā valdīja klusums. Viņa zvanīja otro un trešo reizi. Joprojām nekādas dzīvības pazīmes.

Varbūt viņa bija tikai iestāstījusi sev, ka Dievs cēlas, lai viņa apciemotu šo cilvēku?

Kāds aiz durvīm klepoja. Acīmredzot viņš bija mājās. Ar jaunu drosmi viņa zvanīja vēlreiz. Kad tik un tā neviens neatvēra, viņa nospieda rokturi un pārsteigta konstatēja, ka durvis nav aizslēgtas.

Viņa iegāja iekšā un sauca: "Vai kāds ir mājās?"

Nekādas atbildes. Ja Grēta nebūtu pārliecināta, ka Dievs viņu atsūtījis šeit, viņa būtu pagriezies un skrējusi prom.

"Tā jau ir citu mājas miera traucēšana," viņa nodomāja, ejot dziļāk pa gaiteni.

"Vai te ir kāds mājās?" — viņa sauca vēlreiz.

Grēta izdzirda, ka blakusistabā kāds sakustas.

Viņa devās turp un ieraudzīja veco vīru guļam gultā.

Viņi raudzījās viens otrā. Vecais vīrs ar pārsteigumu sejā un Grēta, kura vairs nezināja, ko sacīt.

Beidzot vecais vīrs pasmaidīja. Bezzobainu, kautrīgu smaidu.

"Es jūs pazīstu," — viņš teica. - "Jūs bieži braucat ar autobusu no šejienes."

Grēta smaidīdama izpakoja Ziemsvētku puķi, ko bija atnesusi. Tā izskatījās kā no

citas pasaules šajā pieticīgajā istabā. Pēc maza brīža virtuvē jau vārījās ūdens kafijai. Tas likās tik dabiski — pasniegt vecajam vīram kafiju un piparkūkas uz mazā galdiņa pie gultas.

Pēc divām kafijas tasēm un pāris piparkūkām viņš teica: "Ziniet, tagad es ticu, ka Dievs rūpējas arī par mani. Es vienmēr esmu ticējis, ka Dievs rūpējas par cilvēkiem, bet, ka arī par mani - to man bija grūti aptvert. Esmu vecs un nabadzīgs. Bet tagad es tam ticu," — viņš teica, un plats smaids pārklāja viņa seju.

"Kad jūs zvanījāt pie durvīm, es neuzdrošinājos cerēt, ka

Dievs uzklausījis manu lūgšanu. Pat tad, kad jūs saucāt koridorā, es vēl neticēju, ka kāds nāk apciemot tieši mani. Es lūdzu Dievam, lai vismaz viens cilvēks atceras mani šajos Ziemsvētkos. Viens vienīgs cilvēks, kas pierādītu, ka Dievs nav mani aizmirsis. Tagad esmu par to pārliecināts.

Paldies, ka atnācāt."

Ceļā Grēta jutās apmulsusi. Viņa bija domājusi, ka uzmundrinās veco vīru, bet patiesībā viņš bija uzmundrinājis Grētu pašu.

Vecais vīrs bija stāstījis par Ziemsvētkiem savos labākajos gados.

Tad viņam esot bijis tik daudz darāmā, ka domāt par Jēzu nav atlicis laika, turpretī tagad esot bezgala daudz laika, lai domātu. Un šajos Ziemsvētkos vientuļais vīrs bija saņēmis lielu dāvanu. Dievs bija atbildējis uz lūgšanu un pierādījis, ka Viņš mīl un rūpējas arī par tādu vecu "sakārnī" kā viņš.

Dievs mīlēja veco vīru, lai gan viņš ne vienmēr bija spējis tam noticēt. Pa mākoņa malu spraucās jauns cerības stars — Dieva mīlestība. Tā sildīja arī viņu. Tagad viņš to zināja.

Autors nezināms

Draudzes dzīves kalendārs un adreses

DIENA	DATUMS	CIKOS	KUR	KAS
JANVĀRIS				
Svētdien	4. janvārī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Trešdien	7. janvārī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	8. janvārī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	18. janvārī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
FEBRUĀRIS				
Svētdien	1. februārī	15:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums, atvadīšanās no mācītāja Gundara
Trešdien	4. februārī	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	5. februārī	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	15. februārī	11:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
MARTS				
Svētdien	8. martā	11:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Trešdien	11. martā	19:00	Latviešu centrā	Valdes sēde
Ceturtdien	12. martā	13:00	Latviešu centrā	Pensionāru saiets
Svētdien	22. martā	11:00	Latviešu centrā	Dievkalpojums
Svētdien	29. martā	11:00	Latviešu centrā	Pūpolu svētdienas dievkalpojums
APRĪLIS				
Piektdiena	3. aprīlī	11:00	Latviešu centrā	Lielās Piektdienas dievkalpojums
Svētdien	5. aprīlī	8:00	Latviešu centrā	LIELDIENU DIEVKALPOJUMS

Svarīgas adreses un telefonu numuri

www.draudze.org

Pasta adrese (ziedojumiem):

**Trinity Latvian Church, P.O. Box 39, Station NDG,
Montreal QC H4A 3P7**

Mācītājs Gundars Bērziņš, tel. 613-851-8281;
berzinsgundars@gmail.com

Priekšnieks Jānis Mateus, tel. 514-481-2530;
prez@draudze.org

Kasieris Roberts Kalniņš, tel.: 514-212-0102;
kasieris@draudze.org

Draudzes kontaktpersona Izolde Spūrmanis
tel. 613-488-2672, iz.spurmanis@gmail.com

KATRU REIZI, KAD DIVI CILVĒKI VIENS OTRAM PIEDOD, IR ZIEMASSVĒTKI.

KATRU REIZI, KAD CILVĒKI PARĀDA IZPRATNI SAVIEM BĒRNIEM, IR ZIEMASSVĒTKI.

KATRU REIZI, KAD KĀDS PALĪDZ OTRAM, IR ZIEMASSVĒTKI.

KATRU REIZI, KAD KĀDS IZLEMJ SĀKT GODĪGU DZĪVI, IR ZIEMASSVĒTKI.

KATRU REIZI, KAD PIEDZIMST BĒRNS, IR ZIEMASSVĒTKI.

KATRU REIZI, KAD MĒĢINI SAVAI DZĪVEI IEGŪT JAUNU JĒGU, IR ZIEMASSVĒTKI.

KATRU REIZI, KAD JŪS VIENS OTRU UZLŪKOJAT AR SIRDS ACĪM, AR SMAIDU UZ LŪPĀM,
IR ZIEMASSVĒTKI.